

Производството в съдебна фаза е образувано въз основа на повдигнато обвинение срещу подсъд. Б. Л. У. от гр. В обл. М за това, че за времето от 10.56 ч на 20.10.22г. до 10.23ч на 08.11.2022г в гр. В , обл. М при условията на продължавано престъпление, чрез фактически действия - въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент- дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка xxxx“ АД на титуляра Н. К. П., без съгласието ѝ и извършил 25 бр. транзакции, подробно описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, като така получил сума в размер на 6 780лв.

Съдебното производство се проведе при условията на глава двадесет и седма от НПК. В съдебно заседание подсъдимият се представлява от назначен С.. Както защитникът, така и подсъд. У. изрично заявиха желанието си делото да протече по реда на чл. 371, т. 2 от НПК. Подсъдимият заяви, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и даде съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Подсъдимият не депозира обяснения по случая и заяви, че много съжaliaва за деянието си, като обясни, че има желание да получи разрешение за отглеждане на марихуана за медицински цели.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура Монтана заяви, че поддържа повдигнатото обвинение досежно фактическата обстановка, изнесена в обвинител-ния акт и правната квалификация на деянието. Моли съда да признае подсъд. Б. У. за виновен за извършени престъпления по чл. 354а, ал.1 от НК и по чл. 354в, ал. 1 от НК и съобразявайки се със смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, му определи наказание в рамките на средното предвиденото в закона, като бъде отложено за изтърпяване.

Защитникът на подсъд. Д К в адв. Й. А. заявява, че споделя, както очертаната от прокурора фактическа обстановка, така и правните доводи на обвинението, касаещи авторството на деянието и вината на неговия подзащитен. Счита, че са налице смекчаващи вината обстоятелства, свързани с личността на подсъдимия. Моли съда да наложи наказание лишаване от свобода към минимума и за двете деяния, определи едно общо и го отложи за изтърпяване с определен изпитателен срок, тъй като са налице законните основания за това.

Съдът, като обсъди събраните по досъдебното производство доказателства, както и доводите и становищата на страните, намери за установено следното:

Свид. Н. П. живее в гр. В , сама. Получава пенсия, която ѝ се превежда по издадена на нейно име дебитна карта в банка „xxxx АД в която съхранявала близо 10 000 лв.

В началото на месец октомври 2022 година П. метяла отвън пред портата на дома си, когато там спрял автомобил и от него се показал млад мъж. Това бил подсъд. Б. У.. Предложил на свидетелката да ѝ докара дърва. Тя заявила, че дърва има, но няма подпалки. Уговорили У. да ѝ достави 2 кубика за по 90 лв. на кубик, общо за 180 лв. П. разбрала, че мъжът се казва Б. и също е от гр. В

Няколко дни след разговора той ѝ докарал дървата, но тя не разполагала с пари в брой в себе си. Затова се разбрали да отидат до банката, за да изтегли П. пари. Тъй като не умеела да борава добре с картата, тя я предоставила на У., като му казала да изтегли 400 лв. Той ги изтеглил и ги върнал, заедно с картата, а П. му дала 180 лв. за дървата, другите прибрала.

На следващия ден подсъд. У. докарал още 2, 5 куб. м. дърва, като се осведомил дали П. ще ги купи, този път - по 150 лв. за куб. м. Тя се съгласила и повторили процедурата с тегленето на парите от картата, като били изтеглени 400 лв., а след това свидетелката му дала 300 лв.

Процедурата се повторила и трети път, когато У. докарал дърва за 260 лв., изтеглил

със знанието на П. 300 лв., като тя му дала 260 лв., а останалите прибрала.

При тези тегления подсъдимият установил наличност на повече пари в картата на П. и незабелязано, след последното теглене във връзка с разплащането за доставените дърва, осъществено с нейното знание, подменил картата ѝ, като ѝ върнал своя стара такава, с повреден чип и изтрити букви. П. не забелязала подмяната до 25.11.22 г. Картата не ѝ трябвала, нямала спешни нужди, внучката ѝ я посещавала и помагала.

Междувременно подсъд. У. започнал да ползва истинската карта, издадена на името на П., и да тегли пари. Така за времето от 20.10.22г. 10, 56 ч. до 08.11.2022г., 10,23ч., чрез фактически действия - въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, извършил 25 бр транзакции, като усвоил неправомерно сума от общо 6 780 лв.

След като на 25.11.22г. свид. П. опитала да ползва картата си и не успяла, поискала да изтегли пари от каса и така установила, че по сметката ѝ няма наличност. Била сигнализирана полицията, която започнала проверка по случая, а впоследствие било образувано досъдебното производство.

В хода на същото обвиняемият възстановил с разписка сумата от 3000 лв.

Свидетелката потвърждава, че в периода между 16 и 19.10.2022г, с нейно знание и съгласие са направени тегленията : на два пъти по 400 лв. и веднъж - 300 лв., а след това ползването на картата е било без знанието и съгласието ѝ.

Вещото лице, изготвило заключението по изпълнената счетоводна експертиза във връзка с досъдебното производство посочва, че за времето от 18.10. 22г. до 08.11.22г. са усвоени 7 480лв. От тях следва да се приспадне сумата от 1100лв., която е изтеглена със знанието и съгласието на пострадалата. Така неправомерно са усвоени, чрез ползване на платежен инструмент - банкова карта, без съгласието на Н. П. 6680лв.

При така изложената фактическа обстановка е видно, че от обективна страна подсъд. Б. У. е осъществила състава на престъплението, както следва:

- чл. 249, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК - За времето от 10,56ч. на 20.10. 22г. до 10,23ч. на 08.11.2022г. в гр. Вълчедръм, обл. Монтана, при условията на продължавано престъпление, чрез фактически действия - въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент- дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка "xxxx" АД на титуляра Н. К. П. , без съгласието ѝ и извършил 25бр транзакции, като получил сума в размер на 6 780лв., както следва:

1. На 20.10.2022г. в 10,56ч. в гр. Л , обл. М чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка xxxx АД на титуляра Н. К. П., без съгласието на титуляра, като извършил успешна транзакция - теглене на сумата от 200 /двеста/ лв., и получил облага в размер на 200 /двеста/ лв.;

2. На 19.10.2022г. в 14,49ч. в гр. Л , обл. М , чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка xxxx“ АД на титуляра Н. К. П., без съгласието на титуляра, като извършил успешна транзакция - теглене на сумата от 300 /триста/ лв., и получил облага в размер на 300 /триста/ лв.;

3. На 19.10.2022г. в 14,46ч. в гр. Л обл. М чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка „xxxx“ АД на титуляра Н. К. П., без съгласието на титуляра, като извършил успешна транзакция - теглене на сумата от 400 /четиристотин/ лв., и получил облага в размер на 400 /четиристотин / лв.;

4. На 20.10.2022г. в 10,48ч. в гр. Л обл. М , чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент

24. На 08.11.2022г. в 10,23ч. в гр. М чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка „xxx“ АД на титуляра Н. К. П., без съгласието на титуляра, като извършил успешна транзакция - теглене на сумата от 40 /четиридесет/ лв., и получил облага в размер на 40 /четиридесет/ лв.

25. На 08.11.2022г. в 10,23ч. в гр. М , чрез фактически действия – въвеждане на персонален идентификационен номер на банкова карта, използвал платежен инструмент дебитна банкова карта № 474836xxxxxx6463, издадена от Банка „xxxx АД на титуляра Н. К. П., живуща в гр. В обл. М без съгласието на титуляра, като извършил успешна транзакция - теглене на сумата от 50 /петдесет/ лв., и получил облага в размер на 50 /петдесет/ лв.

От субективна страна е налице пряк умишъл - извършителят е съзнавала общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване.

Причини за извършване на деянието са незачитане на закона и на установените правила и норми за поведение, ниското съзнание и култура, стремежът за лека и бърза печалба и облагодетелстване без труд, за чужда сметка.

Гореизложената фактическа обстановка е установена по делото, фактите по нея са признати от подсъдимия и от неговия защитник и се подкрепя от всички събрани по делото доказателства.

Настоящата инстанция намира, че от направеното самопризнание на подсъдимия и събраните на досъдебното производство писмени доказателства, които го подкрепят, както и от показанията на разпитаните на досъдебното производство свидетели, заключенията на в.л. по изготвената на досъдебното производство експертиза и вещественото доказателство по делото по безспорен начин е установено, че подсъдимият е автор на деянията за които е предаден на съд.

Предвид на така изложените съображения, съдът квалифицира деянията, призна подсъдимият за виновен и го осъди.

При определяне вида и размера на наказанието съдът съобрази всички обстоятелства с правно значение за неговото индивидуализиране. Степента на обществена опасност на деянието е сравнително висока. Степента на обществена опасност на подсъдимият съдът намира, че не е висока, тъй като същият е неосъждан. Като взе предвид конкретните измерения на случая, частичното възстановяване на сумата и желанието да бъде възстановена напълно, обстоятелствата по извършване на деянието и признанието на подсъдимия, съдът намира, че са налице изключителни и многобройни смекчаващи вината обстоятелства, при наличието на които и най - лекото предвидено в закона наказание би се оказало в конкретния случай по отношение на конкретния подсъдим несъразмерно тежко. При тези съображения и прилагайки разпоредбата на чл. 58а, ал.4 НК, вр. с. чл. 55, ал.1, т. 1 от НК съдът определи наказание под най- ниския предел от една две години лишаване от свобода, а именно в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 55, ал. 3 НК съдът не налага по- лекото наказание глоба предвидено наред с наказанието лишаване от свобода.

Няма законна пречка това наказание да бъде отложено за изтърпяване съгласно чл. 66 от НК. Настоящият състав намира, че отлагане на изтърпяването на наказанието би било справедливо и съответно на тежестта на извършеното деяние и не би било в противоречие с целите и задачите на личната и генералната превенция на наказанието. Законодателят е поставил на първо място личната превенция на наказанието и в този смисъл съдът приема, че едно отлагане на изтърпяването на наказанието ще постигне нейната цел. Предвид горното, съдът счита, че приложението на чл. 66 от НК в конкретния случай би могло да изпълни целите и задачите и на личната и на генералната превенция на наказанието, то да

въздействува достатъчно предупредително и възпитателно върху други членове на обществото, поради което и постанови отлагане на неговото изтърпяване с изпитателен срок от три години.

С така определеното по вид и размер наказание съдът намира, че ще могат да се постигнат целите и задачите на личната и генералната превенция на наказанието, то да въздействува поправително и превъзпитателно по отношение на този подсъдим и предупредително по отношение на други граждани.

ПО ГРАЖДАНСКОПРАВНАТА ПРЕТЕНЦИЯ

По делото е предявен граждански иск от пострадалата Н. К. П. против подсъд. Б. Л. У. за сумата 3780лв. имуществени вреди невърнат остатък от изтеглената сума по нейната карта, ведно със законната лихва върху сумата, считано от деня на деянието.

Съдът намира гражданския иск за основателен. От събраните по делото доказателства категорично е установено, че общата сума изтеглена от дебитната карта на пострадалата Н. П. е в размер на 6780лв. и от тази сума от материалите по делото е видно, че са възстановени 3000лв , или подсъд. Б. У. дължи възстановяване на още 3780лв. за които е и предявеният граждански иск. Предвид гореизложеното съдът намира иска за основателен и доказан в пълния му размер, поради което и осъди Б. Л. У. да заплати на Н. К. П. сумата 3780лв. имуществени вреди причинени от деянието, ведно със законната лихва, считано от 20.10.2022г. до окончателното им изплащане.

При този изход на делото подсъд. Б. Л. У., със снета по делото самоличност, следва да заплати по бюджета на МВР, по сметка на ОД на МВР Монтана сумата 93 /деветдесет и три/ лв. разноси на ДП, а по сметка на ОС Монтана сумата 151.20 /сто петдесет и един лв. и 20 ст. държавна такса върху уважения размер на гражданския иск и 5.00лв. при издаване на изпълнителен лист.

Предвид гореизложените мотиви съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: